

אל עם ישראל בציון ובתפוצות

את הדרכים האלה מתוך געגועים רבים ועמר קים, והתנועה הציונית מראשית התגלותה מצאת את הדרך: בשוכת ציון ובבנין המולדת. הציונות היא שעושה את עמנו המעונה והנדרס לעם גדלם לשחרורו, לעם בונה חרי-כות ומקים לו מולדת.

מתוך שועת הגולה המתכופסת בדמה, ממעמקי הזוועות והאימים בוקע קולו של הציונות המבשר והקורא לבני יהודי שלא הממתו השואה עד לאבדן חברתו, לקום ולהצטרף למחנה הגלגלם לגאולת העם, לשתף את כוחותיו עם כוחותיהם של העומדים בבנין ובמערכת המלחמה הגיעה לנקודת סיפנה. מאמצי העמים הנלחמים במפלצת הזדומים, בתליצי גולת אירופה, גיברים והולכים, דרוכים לנצח חץ, בתוכם גם מאמצינו אנו, אף על פי שלא השגנו עדיין את הזכות המלאה להתייצב במערכה כעם לחם בין יתר העמים, ראינו בראש כל המאמצים הללו עומד מאמץ הגאולה.

אי אפשר עדיין לקבוע מתי תגמר המלחמה אולם הנצחון נראה באופק, וכבר מתחילים דנים בברית השלום ומתכוננים ליוסי הדין שלאחר המלחמה. גם עלינו להתחיל בהכנות אלה, ובראש לראשונה עלינו לעשות את כל מה שבידינו, שיהיה ברור לכל העולם כולה שהמחנה הציוני מקיף את הדוב הפעיל של העם היהודי, שאיפיתח הדרי שותף הן של העם היהודי כולו, ובתחמקנו חנו לסחר עלינו להגדיל את המחנה הציוני — לרכז את העם היהודי תחת הדגל הציוני ולהקנות לכל יהודי זכות אורח באסתדלות הציונית — הזכות הגדולה של השקל הציוני.

יהודים, אחים וחברים, רכשו לכם את השקל, המעיד על הצטרפות למחנה הבונה מולדת לעם גולה, הנלחם לשחרורו של עם משועבד ומעונה. ביאז להתייצבו במערכת השחרור!

יהודים, ציונים! בתולדות עמנו העקובה מדם וחלמודות סבל ועיניים לאין סוף נחרשו לא אמת שואת אימות, שהחריבו כמה ממרכזי הגור לה אולם שואה זו, שאנו נתונים בה בימי המלחמה עתה, עולה על כולן בכוועותיה ובחוקפתה. מרכזי עמנו שבאירופה נחרבים והולכים לגור עינינו כליל וקרבותנו של הורבן זה מגיעים למאת אלפים, אם לא למיליונים.

בתקופות זוועה כאלה היו אבותינו גיילים לראת סימנים של גאולה קרובה, בשעות חידם כאלה ציפו לגואל שבא יבוא ויגילם מתופת הגלות והשפחה, שבהם הם נרמסים ונדרסים, ואמנה זה תתחלת זו יש שהיוקו וגדלו כל כך עד שגרמו לתנועת עם כביר רות ולנסינות גאולה שלא נתגשמו מפני מכשולים שונים, סבית ומחוק, ומשום חלר מות והוית שנדענו מראש לכשלוך.

ובואת נבדלת תקופת האימים והזוועות, שאנו חיים בה, שאין אנו נכנעים לגדלנו ואין אנו בורחים אל אותו עולם הדמיון והחלומות, מאמצי התנועה הציונית, מראשית התעוררותה לפני ששים שנה המעלה נשאו את פרים, בארץ ישראל נוצרת מציאות חדשה של ישוב יהודי מעורה באדמתו, כששקף בתרבות, מציאות רבת-סיכויים ויכולת, והיא הקיבעת את דרכי גאולתנו.

בעמל אין קץ נבנית והולכת המו-לדת בציון בידי בניה השבים לבנו-דם, מולדת זו ששניה לא נפסק על אף אימת המלחמה הזוועות החורב-נות, היא כבר עכשיו בית-מקלט מעט לפליטי הגולה השפויה והנדרסת, אורה חודר לתוך צלמות הגלות, מאיר ומחמם מבשר את הגאולה הממשמשת ובאה, נשמותיהם של הנרצחים והנמסכים, של הנרמסים והנדרסים יוצאות לא-אחת כששם המולדת, שם ציון, על שפתותיהם.

לבם של אבותינו ניבאלהם שדוני גאור לה מתחילות מתוך הורבן והרס, הם חיפשו

ירושלים—לגזון, אדר ב' תש"ג.

נשיא ההסתדרות הציונית: ד"ר חיים וייצמן, יו"ר להנהלה הציונית: ד. בן-גוריון, חברי להנהלה הציונית: פרופ' ז. ברוצקי, י. גרינבוים, הרב י. ל. פישמן, א. קפלן, ד"ר א' שמורק, מ. שרתוק.

שלושה דורות בעין-חרוד

הגינה כפולת-שלושת המחנה בעין-חרוד, המשק הציא את הבכורה שלו (בת ראשונה שגילדה במקום), תורי הכלה הגנו את התר-נת הכסף שלהם, וסבא וסבאא שלה — את המחנה הזהב, לנשף בעין-חרוד באי חברים מספרו-תקין וגם מנילל — מי שהיו ראשונים, לשק עין-חרוד בשעתה, כיצת השוה-צ וההיגה הסוציאליים תחכום היום ב"ז אה"צ ב"גיתנו" בחיפה.

אזכרה לד"ר יוסף מוהילזובך

בשל-שים למותו, תהיה ביום א' ז' אדר ב' 6' אה"צ באולם הסוכנות היהודית, יספדו: י. בן-צבי, פרופ' י. קלאוזנר, ד"ר י. רמזין, ב. דינבורג, י. א. עכאלי וי. טרלוביץ.

ברכו הדינה הסוציאליסטית

יתכנס ביום א' (14.3) ב"ז אה"צ במעוזן מאל"צ ב"ב.